

Kort

VOETBAL

Jong FC Utrecht in slotfase onderuit

Jong FC Utrecht heeft gisteravond in de Keuken Kampioen Divisie een nederlaag geleden tegen FC Volendam. De bezoekers waren op sportpark Zoudenbalch na een turbulente openingsfase met 2-3 te sterk voor de beloften. Samuele Mularretti tikte al na vier minuten de openingstreffer binnen na-

mens FC Volendam, zestig tellen later maakte Odysseus Velanas (foto) gelijk. Via Oussama

Alou kwam de thuisploeg zelfs op 2-1, nog voordat er tien minuten waren gespeeld. Het was even rustig tot Boy Deul kort voor rust de 2-2 binnenkopte. Vlak voor tijd maakte Martijn Kaars de 2-3.

BASKETBAL

Cangeroes verliest weer in play-offs

De basketbalsters van Utrecht Cangeroes hebben in het tweede duel in de kwartfinale van de play-offs met 60-108 van Binnenland verloren. Het was de minste van de vier duels tegen de titelkandidaat in de eredivisie. De thuisploeg verloor in het tweede kwart de aansluiting en zag na rust (31-49) het verschil verder oplopen. Coach Ramon Kuipers: „Kijkend naar de wedstrijd overheerst de teleurstelling. Het was geen passend einde van het seizoen.”

BASKETBAL

Utrechtse Hof in finale Final Four

De Utrechtse basketbalster Emese Hof staat morgen (aanvang 18.00 uur) met het Spaanse Avenida uit Salamanca in de finale van Final Four van de Turkish Airlines Euroleague in Istanbul. Avenida speelde gisteravond verdedigend sterk en kreeg het Hongaarse Sopron de tweede helft (rust 30-32) op de knieën (72-61). Hof startte in Istanbul en maakte in twintig speelminuten acht punten. De center is tegen het Russische Ekaterinaburg één zege verwijderd van de Europa Cup.

VOETBAL

Scherpenzeel strikt Laghmouchi

Soufiane Laghmouchi speelt volgend seizoen voor hoofdklasser Scherpenzeel. De 30-jarige buitenspeler uit Barneveld komt over van tweedivisionist TEC uit Tiel. Eerder kwam de creatieve speler in het amateurvoetbal uit voor GVVV, terwijl hij daarvoor betaald voetbal speelde bij onder meer FC Emmen en FC Volendam. Bij Scherpenzeel neemt hij de plaats in van de beoogde aanwinst Massimo Fonseca Hoogerwerf, eveneens speler van TEC. Fonseca Hoogerwerf zet per direct een punt achter zijn loopbaan.

REGIOSPORT

► Korfbalcoach Steven Brink kreeg levensreddend steunhart,

‘Ik weet zelf hoe

Bij korfbalcoach Steven Brink (37) haperde zijn hart vorig jaar zó ernstig

dat hij direct een levensreddende operatie onderging. Een maandenlang hersteltraject volgde. De Veenendaler maakt het nu goed, maar verliest de realiteit niet uit het oog. „Ik leef op batterijen en heb geen hartslag meer.”

Stan Bos

Veenendaal

Op die dinsdag rond het middaguur in het UMC in Utrecht, eind juli vorig jaar, kwam voor Steven Brink de mededeling van de cardioloog als bliksem bij heldere hemel. „Meneer Brink, u gaat aan het einde van de middag onder het mes.” Halsoverkop volgde een telefoontje naar zijn zwangere vrouw Didi. Zij spoedde zich met dochtertje Jule van bijna twee jaar naar het ziekenhuis om een knuffel te geven. Brink senior was nog net op tijd om zijn zoon bijna letterlijk een hart onder de riem te steken. Want zó levensbedreigend was de situatie.

Negen maanden later moet de hoofdpersoon zijn emoties kanaliseren als hij aan de keukentafel vertelt over die onheilspellende dag. Een andere optie dan een medische ingreep was er niet. Anders had Brink dit verhaal niet eens kunnen

Mijn hartslag ging van 100 naar 190. Ik werd niet goed en moest spugen

– Steven Brink

vertellen. Kortademigheid en benauwdheid, daar begon het mee. Brink, een fervent fietser, herstelde onvoldoende na de fietstochten van veertig kilometer van zijn huis in Veenendaal naar zijn werk in Utrecht. De huisarts dacht aan corona, maar het testresultaat bleek negatief. Na een longtest concludeerde de arts dat het een longontsteking moest zijn. De antibiotica sloeg slechts kort aan. Van het paardenmiddel dat hij daarna kreeg voorgeschreven, ging Brink hyperventileren.

In het weekeinde meldde een beroerde Brink zich bij de huisartsenpost van de Gelderse Vallei in Ede. Bij de arts die hem in het ziekenhuis onderzocht kreeg Brink een aanval van hyperventilatie. „Toevallig had ik een hartslagmeter om”, reconstrueert hij het moment. „Mijn hartslag ging van 100 naar 190. Ik werd niet goed, moest spu-

gen en was kortademig. Daarop moest ik snel naar de spoedeisende hulp.” Er volgden metingen, bloedonderzoeken en een longfoto. Door de ernst van de situatie werd een longarts ingevlogen. „Op een gegeven moment kwamen alle artsen om mijn bed staan. Dan weet je dat er iets niet goed is. Toen zei de longarts: ‘De benauwdheid en het vocht dat je in je longen hebt, is secundair. Primair zien wij een te groot hart. Dat duidt op hartfalen.’”

Achtbaan

Na die mededeling kwam Brink in een achtbaan. In een ziekenhuisbed vervoerde het verplegend personeel hem naar de hartbewaking. Gedurende tien dagen kreeg Brink uiteenlopende medicatie om zijn hart te laten aansterken. Hij slikte plastabletten om het vocht af te voeren. Stukje bij beetje ging het beter, Brink had zelfs zicht op ontslag, maar juist op die dag was het opnieuw foute boel.

„Ik was koortsig en had onderliggende buikpijn. Hoe graag ik ook wilde, het was niet verstandig om naar huis te gaan. De artsen schakelden met het UMC in Utrecht, omdat ze daar meer kennis en kunde hebben over hartfalen. Er werd een dossier aangemaakt. Op maandagochtend ben ik per ambulance naar het UMC gebracht.”

De conclusie die de medici in het

▲ Korfbalcoach Steven Brink hoorde vorig jaar juli dat er direct een levensreddende operatie nodig was. „Als je zo’n mededeling krijgt, wil je maar één ding: bij je vrouw zijn, je kinderen zien opgroeien, alles meemaken en leven. Daar had ik alles voor over.” FOTO:RUUDVOEST

Utrechtse hospitaal trokken, was helder en schokkend tegelijk. „De dokter zei: ‘Meneer Brink, uw hart doet het maar voor tien, vijftien procent’. Een normaal mensenhart

functioneert op zestig en nooit op honderd procent. Als je zo’n mededeling krijgt, wil je maar één ding: bij je vrouw zijn, je kinderen zien opgroeien, alles meemaken en leven. Daar had ik alles voor over. De dokter zei: ‘Met uw goedvinden gaan we een steunhart (zie kader, red.) bij u plaatsen’. Normaal gesproken gaat daar een heel proces van weken overheen met een maatschappelijk werker, inlezen en onderzoeken, maar bij mij was de situatie heel acuut. Het had niet veel langer moeten duren. Chirurgen werden letterlijk ingevlogen om me die middag te opereren.”

Familie

Niet alleen voor Brink maar ook voor zijn familie kwam die mededeling hard aan. Zijn vrouw was in verwachting van hun tweede kindje en zijn schoonmoeder was net overleden. Op de dag van de operatie was de condoleance. Brink kon zijn echtgenote niet ondersteunen in die moeilijke dagen. „Mijn dochtertje van bijna twee zei:

‘Van selecties en besturen kreeg ik kaartjes en bloemen’

VEENENDAAL Niet alleen vanuit zijn directe omgeving en werkgever ontving Steven Brink (foto) veel steun. De korfbalcoach werd ook overstelpt met reacties uit de korfbalwereld. Zoals van de clubs waar hij trainer was: Telstar, SKF en DOS Westbroek.

„Van de selecties en besturen kreeg ik kaartjes en bloemen. Dat heeft me fantastisch gehol-

pen. Twee weken geleden stuurde iemand uit Westbroek *out of the blue* een appje:

‘Steeff, hoe gaat het met je?’ Zo iets hoeft niet wekelijks of maandelijks, maar als spontaniteit er is, dan is dat hartstikke leuk. Ik heb die clubs in mijn tijd dat er trainer was veel energie, liefde en *knowhow* gegeven. Wat je erin stopt, krijg je terug. Het is extra mooi dat ze aan je denken.”

maakt het nu goed, maar leeft op batterijen

slecht ik lag'

PASPOORT

Naam: Steven Brink
Leeftijd: 37 jaar
Geboorteplaats: Rhenen
Woonplaats: Veenendaal
Clubs als trainer: Telstar, DOS Westbroek, SKF, Dindoa
Beroep: IT-consultant bij Capgemini

plantatie gewenst zou zijn. Daar is een wachtlijst voor. Ik sta er nog niet op, bewust niet, omdat de gemiddelde levensduur na een harttransplantatie vijftien jaar is. Dan ga je letterlijk een leven plannen. Stel dat er vandaag een donorhart beschikbaar komt en je telt er vijftien jaar bij op, dan ben ik 52. Als ik tien jaar met deze batterijen kan en dan een donorhart krijg, zit ik op 25 jaar en ben ik 62."

Drie kwartier douchen

De heftige periode die Brink achter de rug heeft, gingen hem niet in de koude kleren zitten. „Ik weet zelf hoe slecht ik heb gelegen.” Dan emotioneel: „Het had ook zomaar anders kunnen aflopen. Dan sta je wel met beide benen op de grond. Ik voel me patiënt af, maar ik kan niet in bad of even in zee springen. Onder de douche kan ik met een douchetas om en moet ik alles af-

Even onder de douche duurt drie kwartier, maar ik kijk vooral wat er wel kan

– Steven Brink

plakken. Even onder de douche duurt bij mij drie kwartier. Toch wil ik vooral kijken wat er wel kan. Met vrienden kan ik op de racefiets. Minder snel en minder ver dan voorheen, maar dat doe ik weer. En dat doe ik graag. Je kunt me vergelijken met een auto met een kleine motor. Die komt overal, maar je moet vaker tanken, rust nemen en niet over de kling jagen."

Op 2 januari kwam zoon Seppe ter wereld. „Toen was er licht aan het einde van de tunnel. Natuurlijk word je dan geconfronteerd met het verleden, maar je wordt ook bevestigd waarom je de afgelopen maanden zo hard hebt geknokt. Om bij je gezin te zijn, om hier thuis de geboorte mee te maken. Fantastisch. De kwantiteit van het leven is misschien minder geworden, maar de kwaliteit probeer ik zo goed mogelijk in te vullen. Ik ben iedereen enorm dankbaar die me heeft geholpen, ook mijn werkgever die heel flexibel is. Maar de grootste dank gaat uit naar de artsen. Zij hebben me op de been gekregen en mijn leven gered."

‘pappa ziekenhuis, dokter beter maken’. Ze is slim genoeg om toch enigszins mee te krijgen wat er aan de hand was. Mijn vrouw is hartstikke sterk, maar ze leefde in een roes. Een heel heftige periode."

De operatie, waarbij het borstbeen moest worden open gezaagd, verliep voorspoedig. Brink ontwaakte op de intensive care. Zijn lijf was verbonden aan allerlei slangetjes die medicatie toedienden. Hij woog 65 kilo, tien kilo onder zijn normale gewicht.

De ingreep had forse gevolgen. „Er loopt een stekker door mijn lijf die uit mijn buik komt. Ik heb een vestje aan waar batterijen in zitten.

Daar is de stekker mee verbonden. Ik leef op batterijen en heb geen hartslag meer. Het klinkt misschien gek, maar ik kan mezelf op stroom pluggen. Ik slaap in feite op het stroomnet."

Ontslag

Na het ontslag uit het ziekenhuis stond er een lange revalidatie te wachten. Brink oogt gezond en fit. Zo voelt hij zich ook, maar hij weet dat hij vroeg of laat een harttransplantatie moet ondergaan. „De langstlopende mens die hetzelfde heeft als ik doet er elf jaar mee. Ik kreeg een steunhart en later zou worden bekeken over een trans-

naar de rest van de organen, behalve de longen. De rechterhartkamer is voor de longen, maar bij mij functioneerde de linkerhartkamer niet meer. Daardoor kwam er te weinig bloed en zuurstof bij mijn organen. De artsen hebben een omleiding gemaakt naar de aorta."

BLOEDSOMLOOP

Wat is eigenlijk een steunhart?

Steven Brink kreeg tijdens zijn operatie een steunhart. Maar wat is dat eigenlijk? „Dat is een pomp die bij het hart is geplaatst en die de functie van de linkerhartkamer overneemt”, legt Brink uit.

„De linkerhartkamer regelt de grote bloedsomloop en pompt

HOCKEY HOOFDKLASSE

Blessure Janssen smet op topper Kampong

Jeroen van Barneveld

Het uitvallen van strafcorner-specialist Jip Janssen overschaduwde gisteravond de verloren topper van de hockeyers van Kampong tegen koploper Bloemendaal (1-2). De Utrechter kreeg een bal in zijn gezicht en werd direct naar de eerste hulp in het ziekenhuis gebracht. De ernst ervan was nog niet duidelijk.

Het is de 21ste minuut van de topper tussen Kampong en Bloemendaal als Jip Janssen nietsvermoedend een paar stappen naar voren zet bij een hoge bal van Bloemendaal-speler Tim Swaen. Zo heeft hij dat wel vaker gedaan, als onverwoestbare rechtsachter van Kampong. Hij ziet de bal vanuit de achterhoede van de tegenstander naar voren geslingerd worden, wacht op de aanname van zijn man en hapt dan toe, als een leeuw die op zijn prooi jaagt. Maar zo gaat het dit keer niet.

Linkeroog

Zijn man, de Duitser Florian Fuchs, brengt de bal niet onder controle. De balvirtuoos neemt de hoge pass van Swaen direct op de stick om 'm te verlengen naar een opstomende ploeggenoot. Daar komt de bal nooit. Hij belandt kiezelhard in het gezicht van Janssen, vlak boven zijn linkeroog. De breedgeschouderde strafcornerspecialist stort ter aarde en kermt het uit van de pijn. Ruim een minuut ligt Janssen languit op het koude waterveld in Utrecht, terwijl de 37-voudig Oranje-international wordt behandeld door fysiotherapeut Martijn Snoeck. Teamgenoten

▲ Jip Janssen wordt behandeld, nadat hij de bal in zijn gezicht heeft gekregen.

FOTO PRO SHOTS

kijken van een afstandje aangeslagen toe. De opluchting is hoorbaar als hij na een paar minuten met een bebloed gezicht overeind wordt geholpen door Snoeck en manager Hans Roelofs. Met Roelofs loopt hij zelfstandig naar een auto op de nabijgelegen parkeerplaats. Hij houdt een zak ijs tegen zijn linkeroog en gaat direct naar het ziekenhuis. Na de topper, die Kampong in de slotseconden met 1-2 verliest, is nog niet bekend hoe ernstig het letsel van Janssen is.

De timing van het voorval komt ongelukkig voor Janssen, die nog in het eerste kwart de 1-1 had gemaakt tegen Bloemendaal. De strafcornerspecialist is volop in de race voor een plek in de Oranje-selectie voor de Olympische Spelen in Tokio, die op 24 juli van start gaan. Met Kampong is hij bovendien verwickeld in de titelstrijd. Over tweeënhalve week beginnen de play-offs om de landstitel.

Waasdorp: 'Er staat nog een strijdbare ploeg'

UTRECHT Coach Jisse Waasdorp bezweert dat het goede gevoel bij de hockeysters van Kampong niet is verdwenen na de mentale dreun in de degradatiekraker tegen Laren. De Utrechters verloren met 2-1 van de hekkensluiter uit het Gooi en zagen daarmee de degradatiezorgen na een opmars weer toenemen in de hoofdklasse. „Er staat nog steeds een strijdbare ploeg”, aldus Waasdorp na het debacle. „Natuurlijk is dit een tikkie, maar het goede gevoel van de afgelopen weken is niet weg, helemaal niet zelfs."

Waasdorp wil evenmin harde conclusies trekken uit de verloren

degradatiekraker. „Dit is een terugkeer naar de realiteit. We waren de afgelopen weken niet aan het zweven, maar hadden wel een boost gekregen na twee zeges op een rij."

Na een snelle openingstreffer van Laren kwam Kampong via Margot Zuidhof nog terug tot 1-1, maar vlak na rust maakte de thuisploeg alsnog de winnende 2-1.

Door de nederlaag staat Kampong nog maar één punt boven de hekkensluiter, die aan het einde van het seizoen rechtstreeks degradeert naar de promotieklasse.

Jeroen van Barneveld